

MINISTER ZDROWIA

Warszawa.....

Stanowisko
dotyczące Stanowisk Okręgowych Izb Pielęgniarek i Położnych
w sprawie podjęcia inicjatywy ustawodawczej dotyczącej skróconego
czasu pracy pielęgniarek pracujących na oddziale chemioterapii,
w związku z narażeniem zawodowym

Czas pracy pracowników podmiotów leczniczych został uregulowany w dziale III (art. 93-99) ustawy z dnia 15 kwietnia 2011 r. *o działalności leczniczej* (Dz. U z 2013 r. poz. 217). Zgodnie z art. 93 czas pracy pracowników zatrudnionych w podmiocie leczniczym nie może przekraczać 7 godzin 35 minut na dobę i przeciętnie 37 godzin 55 minut na tydzień w przeciętnie pięciodniowym tygodniu pracy w przyjętym okresie rozliczeniowym.

Wedle nieobowiązującej od 1 lipca 2011 r. ustawy z dnia 30 sierpnia 1991 r. *o zakładach opieki zdrowotnej* (Dz. U. z 2007 r. Nr 14, poz. 89, z późn. zm.), część pracowników obowiązywała skrócona norma czasu pracy, tj. 5 godzin na dobę i przeciętnie 25 godzin na tydzień w przeciętnie pięciodniowym tygodniu pracy w przyjętym okresie rozliczeniowym. Ustawa o działalności leczniczej przewidywała zrównanie czasu pracy ww. grupy pracowników do wymiaru 7 godzin 35 minut normy dobowej i 37 godzin 55 minut normy tygodniowej, w art. 214 wprowadzając jednakże trzyletni okres przejściowy, w którym pracowników tych obowiązuje jeszcze skrócona norma czasu pracy.

Zatem do dnia 1 lipca 2014 r. pracowników komórek organizacyjnych (zakładów, pracowni) radiologii, radioterapii, medycyny nuklearnej – stosujących w celach diagnostycznych lub leczniczych źródła promieniowania jonizującego, jak również pracowników komórek organizacyjnych (zakładów, pracowni) fizykoterapii, patomorfologii, histopatologii, cytopatologii, cytodiagnostyki, medycyny sądowej lub prosektoriów, obowiązywać będzie skrócony dobowy oraz tygodniowy wymiar czasu pracy (który nie może przekroczyć 5 godzin na dobę i przeciętnie 25 godzin na tydzień w przeciętnie pięciodniowym tygodniu pracy w przyjętym okresie rozliczeniowym), jeżeli do ich podstawowych obowiązków należą te wskazane w art. 214 ust. 2 ustawy o działalności leczniczej.

Zrównanie czasu pracy, o którym mowa powyżej, oparte zostało na wnioskach wynikających z analizy stanu obecnego oraz możliwych skutków jego zmiany, popartej opiniami specjalistów oraz przykładem innych krajów UE. Wnioski te wykazały, że skracanie czasu pracy nie jest skuteczną i optymalną metodą zapobiegania negatywnym skutkom wykonywania pracy w szkodliwych warunkach. Uznaje się bowiem, że najbardziej efektywną i zaleconą metodą jest respektowanie przez pracodawców norm Kodeksu pracy, w szczególności obowiązku przestrzegania przepisów bhp oraz systematycznego monitorowania wszystkich zagrożeń na poszczególnych stanowiskach pracy.

Zatem zrównanie czasu pracy ww. grupy pracowników z czasem pracy obowiązującym pozostałych pracowników, nie będzie miało wpływu na zdrowie tych pierwszych oraz nie spowoduje pogorszenia bezpieczeństwa ich pracy.

Jednocześnie uprzejmie informuję, że Ministerstwo Zdrowia nie prowadzi w chwili obecnej żadnych prac legislacyjnych, mających na celu zmianę przedmiotowych regulacji prawnych.

PODSEKRETARZ STANU
w Ministerstwie Zdrowia

Aleksander Sopliński